

Abstrakt:

V prózách 6 současných autorů publikovaných po roce 1989 jsme zkoumali obraz Ostravy. Zajímalo nás, jakou funkci tento prostor má v narativu – může to být pouhé umístění děje (Slawińského pojem scenérie), někdy se k této funkci přidávají další, které jsme převzali z rolí regionu v literární tvorbě, které uvádí Urbanová: daný region může být jedním z témat nebo může být transponován do autorova estetického vědomí, ovlivnit jeho tvůrčí postup a inspirovat jej různými způsoby. Také jsme hodnotili, do jaké míry se hrdinové ztotožňují městským prostorem Ostravy. Vycházeli jsme z fenomenologického přístupu Norberga- Schulze *Genius loci*. V závěru jsme se pokusili shrnout, jaká témata související s Ostravou jsou pro autory zkoumaných próz společná, zda se pomocí nich vytváří jakási souvislá literární výpověď o Ostravě, obdoba Todorovova petrohradského textu ruské literatury - petersburg text of russian literature.